

LÆSETID: 2 MIN.

'Sprækker' er en roman om at miste, og om at tabe sig selv

Mette Garfields debutroman viser brudstykker af tiltrækning og afvisning. Og ved hver læsning samler værket sig mere og mere

8. februar 2019

Kommentarer (0)

- [DEL](#)
- [TWEET](#)
- [EMAIL](#)

DELT 187 GANGE

Kronologien er splintret i Mette Garfields debutroman *Sprækker*. Først når man har læst bogen til ende, begynder de forskellige fragmenter og tekststykker at danne en helhed, og det er svært ikke at bladre tilbage og læse bogen igen med et nyt blik. Det, der tidligere virkede destruktivt, kan nu blive læst med ømhed og omvendt.

For eksempel forelskelsen, at gå igennem byen med ødelagte nylonstrømper og ikke kunne lade være med at smile. Eller – næsten samme billede – at gå hjem om morgenen i gårsdagens tøj, og strømperne er ikke det eneste, der er ødelagt.

Sprækker handler om en mor og en datter. Den voksne datter, som i løbet af romanen gennemlever et kærlighedsbrud, omtales som 'du' – måske som en henvendelse til et tidligere 'jeg'. Moren omtales ganske enkelt som 'hendes mor'. De to mødes aldrig i teksten, ligesom der rent grammatisk er et misforhold imellem dem. De er som paralleller, to dele af en uro, som kører om hinanden. I romanen sørger moren over sin afdøde mand, og jeg tror, at dette sorgarbejde finder sted, mens datteren er barn.

Tiltrækning og afvisning

Mest fremtrædende er den voksne datters forhold til hendes elsker. Denne del af teksten udspiller sig på kunstgallerier og i dyre lejligheder. Der er en nytårsfejring, som går igen, som om hun i tankerne bliver ved med at vende tilbage til denne aften, hvor hun møder en mand for første gang, mens hans kone står ude i køkkenet og mixer drinks.

Senere i romanen er han skilt, på et tidspunkt får han måske en ny kæreste. Det bliver aldrig rigtig tydeligt, hvilken karakter deres forhold har, eller om det strækker sig over dage eller år. Det, vi møder i teksten, er brudstykker af

tiltrækning og afvisning: »Du ville gerne give ham alt det, han vil have, selvom I begge ved, at det ikke er det, han vil have.«

Sprækker er en roman om at miste, og om at tabe sig selv. Undervejs gennemgår kvinden hormonbehandling for ufrivillig barnløshed. Men Mette Garfield skriver også til tider med en næsten grotesk humor – de scener, som udspiller sig under nytårsmiddagen, bliver en slags absurd teater.

Lige så stærke er de helt tætte beskrivelser af nærhed og kroppe, af sex og søvn. Jeg oplever romanen som et forsøg på at trænge igennem eller ind til noget, som titlens 'sprækker', der både henviser til kropsåbninger og til de steder, hvor lys kan komme ind. Et forsøg på at forstå, hvad der skete, måske. Ved hver læsning forstår man lidt mere.

Mette Garfield: 'Sprækker'. Arkiv for Detaljer, 92 sider, 149 kroner.